

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 7C/54/2010
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1110215079
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr.Mgr. Miriam Plavčáková
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2015:1110215079.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I, pred samosudkyňou Mgr. Mgr. Miriam Plavčákovou, v právnej veci navrhovateľa: F. X. I., nar. X.X.XXXX, bytom J. T., XX J. K., XXXXXX F., G., prechodne bytom Š. XXX/XX, XXX XX Q. B., proti odporcovi: T. F. R. I., bytom Q.Á. V. XX, B., právne zastúpená: SEDLAČKO & PARTNERS, s.r.o., Zámocká 22, 811 01 Bratislava, o určenie dedičskej nespôsobilosti, takto

rozhodol:

Súd návrh zamietla.

O trovách konania súd rozhodne do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

odôvodnenie:

Návrhom na začatie konania doručeným súdu dňa 29.3.2010, po zmene petitu pripustenej uznesením zo dňa 27.11.2011, č.k. 7C/54/2010-99 sa navrhovateľ proti odporcovi domáhal určenia, že odporca je dedičsky nespôsobilý dedičského práva po poručiteľovi M. I., keď sa dopustil zavrnutiahodného konania proti poručiteľovej poslednej vôli.

Na zdôvodnenie svojho návrhu uviedol, že dňa 13.5.2004 zomrel jeho otec M. I. (ďalej len "poručiteľ"), ktorý po sebe zanechal nehnuteľnosti a hnutelné vecí umeleckej hodnoty. Ako zákonní dedičia prichádzali do úvahy deti poručiteľa: navrhovateľ, odporca a I. L.. Poručiteľ zanechal 2 závetov nazvané ako posledná vôľa zo dňa 26.4.2004 a posledná vôľa zo dňa 1.5.2004 ako i dokument nazvaný darovacia zmluva zo dňa 5.4.2005. Počas dedičského konania vznikol medzi účastníkmi rozpor ohľadom platnosti oboch zanechaných závetov a preto boli navrhovateľ a jeho sestra I. L. odkázaní na podanie žaloby na súd (podľa § 175k ods. 2 O.s.p.). O podanej žalobe Okresný súd Bratislava I rozhodol rozsudkom tak, že ju zamietol. Navrhovateľ sa proti uvedenému rozhodnutiu odvolal, pričom o opravnom prostriedku bude rozhodovať odvolací súd. Okrem uvedeného konania sa navrhovateľ v ďalšom konaní vedenom pod sp.zn. 26C/193/2006 domáhal určenia neplatnosti vyššie uvedenej darovacej zmluvy, ktorú uzavrel poručiteľ s odporcom, pričom v tomto konaní bol úspešný, lebo súd uvedenú zmluvu určil za neplatnú s odôvodnením, že darovacia zmluva je neurčitá a nezrozumiteľná a darca v čase podpisu zmluvy nebol v dostatočnom psychickom stave na posúdenie jej obsahu.

K zdôvodneniu petitu návrhu, ktorým sa domáha určenia, že odporca je dedičsky nespôsobilý dedičského práva po poručiteľovi uviedol, že odporca sa dopustil zavrnutiahodného konania tým, že v dedičskom konaní po poručiteľovi predĺžil závetov poručiteľa zo dňa 1.5.2004 a zo dňa 26.4.2004, ktorých text sám sformuloval a napísal, pričom následne využil nepriaznivý zdravotný stav poručiteľa v posledných dňoch jeho života na dosiahnutie súhlasu a podpisu závetov. Týmto konaním vyvolal také usporiadanie dedenia, ktoré je v rozpore so skutočnou vôľou poručiteľa. Okrem tohto konania odporca zatajil pred dedičmi a notárom povereným dedičským konaním existenciu umeleckých diel vo vlastníctve poručiteľa, ktoré poručiteľ uschoval u odporcu za účelom ich dočasnej úschovy. Po smrti poručiteľa ich odporca vzal z jeho domu a preto napriek tomu, že boli vo vlastníctve poručiteľa a do dedičstva patrili, neboli zahrnuté do dedičského konania. Ďalej uviedol, že podpis poručiteľa na listine "posledná

vôľa M. I. zo dňa 26.4.2004" nezodpovedá jeho obvyklému podpisu z rôznych časových období jeho života a nezodpovedá ani podpisu poručiťľa na poslednej vôli zo dňa 1.5.2004, ide preto o konanie smerujúce proti listine, v ktorej je zachytená posledná vôľa poručiťľa. V tejto súvislosti poukázal na § 469 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého nededí ten, kto sa dopustil úmyselného trestného činu proti poručiťľovi, jeho manželovi, deťom alebo rodičom, alebo zavrnutiahodného konania proti prejavu poručiťľovej poslednej vôle. Dedičskou nespôsobilosťou je sankcionované konanie, ktoré smeruje proti poručiťľovej slobode prejaviť poslednú vôľu, konania, ktoré sledujú zmarenie realizácie poslednej vôle poručiťľa a konania smerujúce proti listine, v ktorej je zachytená posledná vôľa poručiťľa.

Odporca sa k návrhu na začatie konania vyjadril podaním zo dňa 27.9.2011 tak, že žiadal návrh zamietnuť. Vo svojom vyjadrení poukázal na ustanovenia § 175k ods. 1, 2 O.s.p. a uviedol, že vzhľadom na nesorovú povahu dedičského konania, súd neobjasňuje skutočnosti, ktoré sú medzi účastníkmi konania sporné. Pokiaľ sa súdu, tzn. notárovi, nepodarí spor medzi účastníkmi dedičského konania vyriešiť dohodou a skutočnosti rozhodujúce pre posúdenie dedičského práva ostanú medzi účastníkmi konania sporné, vydá súd uznesenie, ktorým odkáže tohto účastníka, ktorého dedičské právo sa javí ako menej pravdepodobné, aby svoje právo uplatnil žalobou. Nakoľko návrh zo dňa 29.3.2010 nemá povahu žaloby o určenie dedičského práva podľa § 175k ods. 2 O.s.p., je ju potrebné posudzovať ako určovaciu žalobu podľa § 80 písm. c) O.s.p., ktorá si vyžaduje existenciu naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení. Ak v dedičskom konaní účastník spochybňuje právo iného dediča, odkáže súd tohto z dedičov, ktorého právo sa javí ako menej pravdepodobné, aby svoje právo uplatnil žalobou. Otázka dedičského práva sa v tomto konaní posúdi komplexne, tzn. prípadné zavrnutiahodné konanie sa posúdi ako prejudiciálna otázka, a iba výsledok tohto konania bude radne spôsobilý ovplyvniť samotné dedičské konanie. Účastník dedičského konania však za žiadnych okolností nemôže obchádzať ustanovenie § 175k ods. 2 O.s.p. tým, že podá určovaciu žalobu, v ktorej sa bude domáhať určenia parciálnej otázky, ktorá by inak bola riešená v konaní podľa § 175k ods. 2 O.s.p.. Podľa ustálenej judikatúry nie je naliehavý právny záujem daný tam, kde sa určitá otázka rieši v osobitnom druhu konania ako otázka prejudiciálna. Ďalej uviedol, že pokiaľ by účastník dedičského konania nesúhlasil s postupom dedičského súdu, ktorý jedná so všetkými domnelými dedičmi, má právo napadnúť uvedený procesný postup opravným prostriedkom pri uznesení, ktorým sa dedičské konanie končí. Princíp apelácie však účastník konania nemôže spochybňovať podávaním určovacích žalôb, keď sa domnieva, že dedičský súd vyhodnotil ním tvrdené skutočnosti nesprávne. Navyše dňa 11.7.2011 došlo v súlade s § 482 ods. 1 Občianskeho zákonníka k dohode dedičov o vypořádání dedičstva po poručiťľov M. I. a notárom P. A.Z. X. bolo v zmysle § 175zca ods. 1 písm. c) O.s.p. vydané osvedčenie o dedičstve, v rámci ktorého bolo konštatované, že odporca je povolaný dedič ako závetný aj zákonný dedič. Vzhľadom na uvedené je podľa odporcu zjavné, že navrhovateľa na požadovanom určení nemá naliehavý právny záujem.

Podľa § 101 ods. 1, 2 O.s.p., účastníci sú povinní prispieť k tomu, aby sa dosiahol účel konania najmä tým, že pravdivo a úplne opíšu všetky potrebné skutočnosti, označia dôkazné prostriedky a že dbajú na pokyny súdu.

Vo veci súd vykonal dokazovanie: výsluchom svedka F. T. H. L. X.. (č.l. 130), výsluchom svedka L. I. (č.l. 132), výsluchom svedka I. X. (č.l. 134), výsluchom svedka I. L. (č.l. 136), výsluchom svedka P. B. (č.l. 168) a listinami: úmrtný list poručiťľa (č.l. 19), posledná vôľa poručiťľa zo dňa 26.4.2004 (č.l. 20-21), posledná vôľa poručiťľa zo dňa 1.5.2004 (č.l. 22), darovacia zmluva (č.l. 23), rozsudok Okresného súdu Bratislava I zo dňa 30.11.2009, č.k. 26C/196/2006-147 (č.l. 30-32), rozsudok Okresného súdu Bratislava I zo dňa 23.7.2009, č.k. 24C/103/2005-136 (č.l. 77-78), rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 14.12.2010, č.k. 5Co/4/2010-164 (č.l. 79-81), uznesenie ORPZ v Bratislave I zo dňa 5.3.2012, ČVS: ORP-1166/2-OVK-B1-2004-RM (č.l. 119-123), uznesenie Okresnej prokuratúry zo dňa 23.4.2012, 3PV/739/11-11 (č.l. 124-128), uznesenie Okresného súdu Bratislava I zo dňa 6.3.2014, č.k. 3D/99/2012-123 (č.l. 265-266), osvedčenie o dedičstve 1D/398/2004, Dnot/75/2004 (č.l. 267-284) ako i ostatným obsahom súdneho spisu.

Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázaný nasledovný skutkový stav:

Z rozsudku Okresného súdu Bratislava I zo dňa 23.7.2009, č.k. 24C/103/2005-136 má súd za preukázané, že dedičské konanie po poručiťľovi M. I. bolo vedené pred Okresným súdom Bratislava I pod sp.zn. 1D/398/2004. Účastníci dedičského konania: F. X. I. a I. L. namietali absolútnu neplatnosť závetov zo dňa 1.5.2004 a 26.4.2004, naopak R. I. považovala oba závety poručiťľa za platné. Pretože

rozhodnutie o dedičskom práve záviselo od posúdenia platnosti/neplatnosti závetov, postupoval súd podľa § 175k O.s.p. a odkázal navrhovateľov, aby svoje právo uplatnili žalobou v lehote 15 dní od právoplatnosti uznesenia zo dňa 27.7.2005 č.k. 1D/398/2004, Dnot 75/2004. Lehota na podanie návrhu márne uplynula dňa 6.9.2005, pričom navrhovateľa návrh podali až dňa 8.11.2005. Z uvedeného dôvodu návrh nespĺňal požiadavky podľa § 175k ods. 2 O.s.p. a preto ho súd posúdil podľa § 80 písm. c) O.s.p., pričom pre nedostatok naliehavého právneho záujmu na určení návrh zamietol. Krajský súd v Bratislave rozsudkom zo dňa 14.12.2010, č.k. 5Co/4/2010-164 vyššie uvedený rozsudok potvrdil.

Z osvedčenia o dedičstve zo dňa 11.7.2011, 1D/398/2004, Dnot 75/2004, právoplatného dňa 27.7.2011, má súd za preukázané, že na základe dohody medzi dedičmi časť hnuiteľného majetku po poručiteľovi M. I. nadobudol ako dedič zo zákona v prvej dedičskej skupine F. X. I., časť hnuiteľného majetku po poručiteľovi nadobudla ako dedička zo zákona v prvej dedičskej skupine a zo závetu T. F. R. I., časť hnuiteľného majetku po poručiteľovi nadobudla ako zákonná dedička v prvej dedičskej skupine I. L. a časť hnuiteľného majetku po poručiteľovi nadobudla ako dedička zo závetu K. O.. Nehnuiteľnosti po poručiteľovi nadobudli dedičia (F. X. I., T. F. R. I., I. L.) zo závetu a zo zákona, každý v rovnakom pomere. Osvedčenie o dedičstve nadobudlo právoplatnosť dňa 27.7.2011.

Z uznesenia Okresného súdu Bratislava I zo dňa 6.3.2014, č.k. 3D/99/2012-123, Dnot 30/2012, právoplatného dňa 3.4.2014, má súd za preukázané, že návrhom zo dňa 13.2.2012 požiadal F. X. I. o prejednanie hnuiteľných vecí po poručiteľovi (špecifikovaných v rozhodnutí). Súd zistil, že uvedené hnuiteľné veci zostali medzi účastníkmi sporné a konanie zastavil.

Vypočutí svedkovia sa vyjadrovali k vzťahu poručiteľa k jeho deťom a naopak a k poručiteľovmu hnuiteľnému majetku. Nakoľko svedecké výpovede nie sú pre rozhodnutie v tejto veci podstatné, súd skutkový stav z nich preukázaný nebude sumarizovať.

Súd vec právne posúdil nasledovne:

Podľa § 80 písm. c) O.s.p., návrhom na začatie konania možno uplatniť, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem.

Podľa § 175k ods. 1 O.s.p., ak niekto pred potvrdením nadobudnutia dedičstva tvrdí, že je dedičom, a popiera dedičské právo iného dediča, ktorý dedičstvo neodmietol, vyšetrí súd podmienky dedičského práva oboch a koná ďalej s tým, u koho sa domnieva, že je dedičom.

Podľa § 175k ods. 2 O.s.p., ak však rozhodnutie o dedičskom práve závisí od zistenia sporných skutočností, odkáže súd uznesením po márnom pokuse o zmier toho z dedičov, ktorého dedičské právo sa javí ako menej pravdepodobné, aby svoje právo uplatnil žalobou. Na podanie žaloby určí lehotu. Ak žaloba nebude podaná v lehote, pokračuje súd v konaní bez zreteľa na tohto dediča.

Podľa § 175s ods. 1 písm. b) O.s.p., prejednanie dedičstva je skončené vydaním osvedčenia o dedičstve za podmienok uvedených v § 175zca.

Podľa § 175zca ods. 4 O.s.p., účastník môže do 15 dní od prevzatia osvedčenia o dedičstve požiadať súd o pokračovanie v konaní o dedičstve podľa § 175l až 175z. Ak žiadosť nie je včas podaná, osvedčenie o dedičstve nadobudne účinky právoplatného uznesenia o dedičstve [§ 175q ods. 1 písm. a) až c), § 175l a 175o]; včas podanou žiadosťou osvedčenie o dedičstve stráca platnosť a súd pokračuje v konaní bez zreteľa na jeho vydanie.

K právnemu posúdeniu požadovaného určenia.

Z vykonaného dokazovania (rozsudok Okresného súdu Bratislava I zo dňa 23.7.2009, č.k. 24C/103/2005-136) bolo v konaní preukázané, že navrhovateľ bol v rámci prebiehajúceho dedičského konania (sp.zn. 1D/398/2004) z dôvodu spornosti platnosti závetov poručiteľa odkázaný, na podanie žalobného návrhu v zmysle § 175k ods. 2 O.s.p.. Navrhovateľ tento návrh na súd podal po márnom uplynutí 15 dňovej lehoty a preto o ňom súd právoplatne rozhodol tak, že ho zamietol. Následne bolo dedičstvo po poručiteľovi prejednané a právoplatne skončené vydaním osvedčenia o dedičstve zo dňa 11.7.2011, 1D/398/2004, Dnot 75/2004, právoplatného dňa 27.7.2011.

Navrhovateľ sa v tomto konaní domáha určenia, že odporca je dedičsky nespôsobilý dedičského práva po poručiteľovi M. I.A., keď sa dopustil zavrhnutia hodného konania proti poručiteľovi resp. jeho poslednej vôli, pričom toto zavrhnutiehodné konanie vidí navrhovateľ najmä v tom, že odporca:

1. sformuloval a napísal text oboch závetov a následne využil nepriaznivý zdravotný stav poručiteľa v posledných dňoch jeho života na súhlas a podpis závetov a vyvolal také usporiadanie dedenia, ktoré je v rozpore so skutočnou vôľou poručiteľa.

2. po smrti poručiťa vzal z domu poručiťa umelecké diela vo vlastníctve poručiťa, ktoré neboli zahrnuté do dedičského konania, napriek tomu, že boli vo vlastníctve poručiťa a do dedičstva patria.
3. sfaľšoval podpis na listine poslednej vôle poručiťa zo dňa 1.5.2004.

Žaloba podaná v zmysle § 175k ods. 2 O.s.p. je žalobou na určenie právnej skutočnosti, u ktorej naliehavý právny záujem vyplýva z právneho predpisu, čo však nie je prípad tohto konkrétneho konania, nakoľko na podanie žalobného návrhu nebol navrhovateľ odkázaný v rámci konania o dedičstve. Táto skutočnosť okrem vyjadrenia navrhovateľa na pojednávaní dňa 9.4.2015 a jeho písomného vyjadrenia z 25.5.2015 vyplýva aj z vyjadrenia odporcu na pojednávaní 15.6.2015. Z uvedeného dôvodu je preto na mieste na návrh klásť požiadavky vymedzené ustanovením § 80 písm. c) O.s.p., vrátane povinnosti navrhovateľa tvrdiť a preukázať skutočnosti svedčiace o existencii naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení. (Porovnaj napr. rozhodnutie NS ČR sp. zn. 21Cdo/2561/2006 z 28.3.2007 alebo rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave č.k. 5Co/4, 34/2010-164 zo dňa 14.12.2010 rovnakého navrhovateľa v rovnakej dedičskej veci založené v spise na čl. 79).

K naliehavému právnemu záujmu na určení a k výroku rozhodnutia.

Určovací návrh podľa § 80 písm. c) O.s.p., má spravidla preventívny charakter - jeho účelom je poskytnúť ochranu práva navrhovateľa skôr, než dôjde k porušeniu právneho vzťahu alebo práva. Naliehavý právny záujem sa teda viaže na konkrétny určovací petit a súvisí s vyriešením otázky, či sa návrhom s daným určovacím petitom môže dosiahnuť odstránenie spornosti navrhovateľovho práva alebo neistoty v jeho právnom vzťahu. Naliehavý právny záujem na požadovanom určení bude spravidla daný najmä vtedy, ak by bez tohto určenia bolo navrhovateľovo právo ohrozené, alebo ak by sa bez tohto určenia stalo jeho právne postavenie neistým. Pre danosť existencie naliehavého právneho záujmu je nevyhnutné, aby výrok súdneho rozhodnutia o tom, či tu je právny vzťah alebo právo, bol spôsobilý ovplyvniť právne postavenie navrhovateľa a teda mal za následok zmenu jeho práv a povinností v hmotnoprávných vzťahoch za stavu, že v danom čase nemôže uplatňovať svoje práva žalobou na plnenie podľa § 80 písm. b) O.s.p.. Určovací návrh nie je spravidla opodstatnený najmä vtedy, ak vyriešenie určitej otázky neznamená úplné vyriešenie obsahu spornosti daného právneho vzťahu alebo práva, alebo ak požadované určenie má povahu len predbežnej otázky k posúdeniu, či tu je alebo nie je právny vzťah alebo právo. Ak navrhovateľ neosvedčí svoj naliehavý právny záujem na ním požadovanom určení, ide o samostatný a prvoradý dôvod pre zamietnutie návrhu.

Navrhovateľ na pojednávaní konanom dňa 19.1.2012 odvodzoval svoj naliehavý právny záujem od skutočnosti, že v dedičskom konaní po poručiťovi neboli do súpisu majetku poručiťa zaradené umelecké diela, ktoré navrhoval navrhovateľ, pričom notár tieto aktíva vyhlásil za sporné. Z uvedeného dôvodu podal navrhovateľ určovaciu žalobu o určenie, že veci patria do dedičstva a keďže v súčasnej dobe získal doklady, ktoré potvrdzujú existenciu ďalšieho majetku, ktorý nebol zaradený do dedičstva, podal návrh na ďalšie prejednanie dedičstva. Pokiaľ by súd v tomto konaní určil dedičskú nespôsobilosť odporcu, malo by to vplyv na dodatočné dedičské konanie, v čoho dôsledku je právne postavenie navrhovateľa neisté.

V tejto súvislosti súd poznamenáva, že konanie o prejednaní novoobjaveného dedičstva, ktoré navrhovateľ inicioval a na ktoré sa odkazuje, bolo právoplatne zastavené procesným rozhodnutím súdu zo dňa 6.3.2014, č.k. 3D/99/2012-123, Dnot 30/2012, právoplatného dňa 3.4.2014.

Podľa ustálenej súdnej praxe dôvodom dodatočného dedičského konania podľa § 175x O.s.p. nie je vadné skutkové zistenie, ktoré mohlo mať vplyv na rozhodnutie, ktorým bolo pôvodné dedičské konanie skončené, ani porušenie procesných zásad pri konaní o rozhodovaní veci, ale neúplnosť skutkových podkladov týkajúcich sa len rozsahu majetku a dlhov poručiťa, ktorá sa správnosti pôvodného rozhodnutia nedotýka. Konanie o novoobjavenom majetku, na rozdiel od obnovy konania, neotvára vec už právoplatne skončenú, ale naopak na výsledky pôvodného dedičského konania nadväzuje, vychádza z nich, ale v ničom do stavu nimi vytvoreného nezasahuje. V konaní o dodatočnom prejednaní dedičstva je preto okruh účastníkov (s výnimkou prípadu, keď bolo pôvodné dedičské konanie zastavené pre nemajetnosť alebo odovzdanie nepatrného dedičstva tomu, kto sa postaral o pohreb) ten istý ako bol v pôvodnom konaní, v ktorom bolo vydané rozhodnutie, ktorým sa konanie skončilo. (porovnaj napr. rozhodnutie NS SR sp. zn. 2Cdo 108/2008).

I v prípade, že by navrhovateľ opätovne inicioval dodatočné dedičské konanie, nedosiahne žiadnu zmenu jeho právneho postavenia vo vzťahu k odporcovi, nakoľko v konaní o dodatočnom prejednaní dedičstva je okruh účastníkov ten istý ako v pôvodnom konaní a to bez rozdielu na prípadný úspech navrhovateľa v tomto konaní, preto vo veci naliehavý právny záujem daný nie je.

K existencii danosti naliehavého právneho záujmu sa navrhovateľ ďalej vyjadril v podaní doručenom súdu dňa 26.5.2015 a uviedol, že naliehavý právny záujem spočíva v prvom rade v jeho postavení neopomenuteľného dediča, ktorý utrpel finančnú ujmu, keďže bol okradnutý odporcom o umelecké diela patriace do dedičstva ako i finančnú hotovosť poručiteľa uloženú na jeho bankových účtoch a v druhom rade v tom, že preukazuje konkrétne situácie, kde sa odporca dopustil zavrhnutiahodného konania s cieľom bezdôvodného obohatenia.

Predmetom tohto konania je určenie, že odporca je dedičsky nespôsobilý dedičského práva po poručiteľovi, pričom navrhovateľ svoj naliehavý právny záujem na tomto určení odvodzuje od domnienky, že bol odporcom v dedičskom konaní ukrátený v majetkovej sfére tým, že odporca dedil i napriek tomu, že sa dopustil proti poručiteľovi zavrhnutiahodného konania, čím by mal byť nespôsobilý dedičského práva. Na takomto určení naliehavý právny záujem daný nie je pretože kladné súdne rozhodnutie nie je spôsobilé ovplyvniť právne postavenie navrhovateľa. Konanie o dedičstve poručiteľa je právoplatne skončené vydaným osvedčením o dedičstve. Navrhovateľ teda i v prípade úspechu v tomto konaní nedosiahne žiadnu zmenu jeho právneho postavenia vo vzťahu k odporcovi. Súd ďalej dodáva, že navrhovateľom popisované zavrhnutiahodné konanie, ktorého sa mal dopustiť odporca je otázkou predbežnou vo vzťahu k oprávnenosti dedičského práva, pričom táto otázka by bola posudzovaná v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp.zn. 24C/103/2005 v prípade, ak by sa so žalobným návrhom podaným podľa § 175k ods. 2 O.s.p. navrhovateľ bol býval obrátil na súd v 15 dňovej lehote, ktorá mu bola uložená uznesením zo dňa 11.7.2011, 1D/398/2004, Dnot 75/2004, právoplatného dňa 27.7.2011. Z písomného podania navrhovateľa zo dňa 25.5.2015 vyplýva (čl. 315, druhá strana vyjadrenia), že cieľom tohto konania je dosiahnuť na základe rozhodnutia vydaného v tomto konaní zrušenie rozhodnutia o delení majetku v prvotnom dedičskom konaní na základe náhodne novoobjaveného majetku.

S odkazom na vyššie citované rozhodnutie NS SR sp. zn. 2Cdo 108/2008 súd dodáva, že zmenu okruhu účastníkov dedičského konania po nebohom M. I. nie je možné dosiahnuť vyslovením dedičskej nespôsobilosti niektorého z dedičov po právoplatnom skončení "prvotného dedičského konania", za predpokladu, že dôvody dedičskej nespôsobilosti existovali už počas pôvodného dedičského konania a účastníci dedičského konania ich v tomto dedičskom konaní neuplatnili.

Skutočnosť, že návrh na začatie konania bol podaný už v čase, keď prebiehalo pôvodné dedičské konanie nie je pre posúdenie veci významná, pretože námietka dedičského práva odporkyne nebola uplatnená pred dedičským súdom, resp. dedičský súd sa s touto otázkou vyporiadal najneskôr vydaním rozhodnutia, ktorým sa dedičské konanie skončilo a ktoré už nadobudlo právoplatnosť.

Teda aj keby dôvody dedičskej nespôsobilosti u odporkyne dané boli, na takomto určení už v dôsledku právoplatného skončenia pôvodného dedičského konania nie je daný naliehavý právny záujem.

Záverom súdu poukazuje aj na rozhodnutie R 109/2000:

Pre sporové konanie začaté na základe návrhu podaného odkázanými dedičmi (§ 175k ods. 2 OSP) treba považovať všetkých účastníkov konania o dedičstve za nerozlučných spoločníkov v zmysle ustanovenia § 91 ods. 2 OSP, a to tak na strane navrhovateľov, ako aj na strane odporcov. Postavenie navrhovateľa je pritom určené obsahom rozhodnutia súdu v dedičskom konaní, takže ostatní dedičia musia v súdnom konaní vystupovať ako odporcovia, aj keď v dedičskom konaní sa niektorí z nich k spornej otázke nestavali odmietavo, prípadne vystupovali pasívne, či ešte vôbec nevystupovali. Ak sa takého konania nezúčastnia všetci nerozluční spoločníci, nemôže súd návrhu vyhovieť pre nedostatok vecnej legitímácie.

Z tohto rozhodnutia vyplýva, že účastníkmi konania vo veci, ktorej predmetom je spor o dedičské právo niektorého z dedičov, musia byť všetci účastníci dedičského konania, teda popri navrhovateľovi a odporkyni aj dcéra poručiteľa p. I. L. a vnučka poručiteľa p. K. O., v opačnom prípade súd musí návrh zamietnuť pre nedostatok vecnej legitímácie.

Pretože súd dospel k záveru, že navrhované určenie nie je z dôvodu nedostatku naliehavého právneho záujmu spôsobilým prostriedkom ochrany práva, naviac pri danom okruhu účastníkov konania nie je daná vená legitímácia, rozhodol súd tak, že návrh zamietol bez toho, aby sa zaoberal meritom veci. Súd taktiež nevykonal navrhovateľom navrhované ďalšie dôkazy, nakoľko tieto sú vzhľadom na konštatované právne posúdenie veci nadbytočné.

O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 151 ods. 3 O.s.p.

Poučenie:

P o u č e n i e : Účastník konania môže napadnúť rozhodnutie súdu I. stupňa odvolaním.

Odvolanie sa podáva do 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje (§ 204 ods. 1, O.s.p.)

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.)

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie. (§ 205 ods. 1, 2 O.s.p.)

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.